

Τι καλείται να είναι το 8ο Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ

Όσο πιο απλή είναι μια κεντρική ιδέα, τόσο πιο δύσκολη αποδεικνύεται η προσέγγιση, αλλά και η επεξεργασία της. Αισθάνομαι ότι, στην περίπτωση του επερχόμενου Συνεδρίου του ΠΑΣΟΚ, το προαναφερόμενο εδώ αξίωμα θα μπορούσε να προσληφθεί ως δόγμα κοινής αποδοχής. Ίσως ακριβώς επειδή η εποχή μας και το παράγωγό της περιβάλλον, διακρίνονται από την γενικευμένη σύγχυση.

Το ΠΑΣΟΚ, ως σοσιαλιστικό πολιτικό κίνημα στην πατρίδα μας, ιδρύθηκε την 3η του Σεπτέμβρη του 1974. Πράγματι, από το 1977 μέχρι και πριν λίγο, κατέλαβε και διατήρησε θέση - και δεσπόζουσα και κεντρική - στην διάταξη των κομματικών δυνάμεων της 3ης Ελληνικής Δημοκρατίας. Πράγματι, αποτέλεσε την μόνη διαθέσιμη δυνατότητα της Αριστεράς να ασκεί εξουσία. Πράγματι, ανάδειξε χαρακτήρα πατριωτικό, παρά την εσωκομματική ανοχή σε δυνάμεις με διάφορες αντιλήψεις. Πράγματι, τέλος, στην βάση όλων των προηγούμενων, ανέπτυξε μια μαζική οργάνωση με, κατ' αρχήν, δημοκρατικά χαρακτηριστικά. Όλα αυτά λιγότερο ή περισσότερο.

Η συνταγή αυτή αποδείχθηκε και νικηφόρα και παραγωγική για την εξυπηρέτηση του εθνικού και δημόσιου συμφέροντος. Ακριβώς για τον λόγο

---

* ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΤΕΤΡΑΔΙΩΝ

Ο Παντελής Οικονόμου είναι εκπρόσωπος του ρεύματος των ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΩΝ (αριστερή πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ).

αυτό, οι όποιες και όσες αποκλίσεις ξεπηδούσαν, επιδέχονταν το *mea culpa*, το οποίο γινόταν αποδεκτό από το πολιτικό σώμα – τον λαό δηλαδή – και διασφάλιζε την συνέχεια, την βιωσιμότητα, την χρησιμότητα, αλλά και την χρηστικότητα του εργαλείου. Μόνον που, εδώ και κάποια χρόνια, όλες αυτές οι πρώτες ύλες, χωρίς εξαίρεση, αλλά και η χημική αντίδραση στην οποία συντελούσαν, έγιναν αντικείμενο αμφισβήτησης, πολεμικής, ακόμη και υπονόμησης. Όχι από εκτός των τειχών αντιπάλους (όπως ήταν αναμενόμενο και συνέβαινε εξ υπαρχής με οριακές πάντως φθορές και απώλειες), αλλά εκ των έσω. Και απέναντι στην απειλή αυτή, οι άμυνες του ΠΑΣΟΚ αποδείχθηκαν αλυσιτελείς.

Το ποιες εκπτώσεις, καταχρήσεις, ανοχές και ιδιοτέλειες συνέβαλαν ώστε να απενεργοποιηθεί το ανοσοποιητικό σύστημα του πολιτικού οργανισμού είναι και πολυσυζητημένο και γνωστό. Το ποια είναι τα συμπτώματα δεν υπάρχει συμπατριώτης μας ο οποίος να μην τα εισπράττει. Ότι η αποφυγή αναγνώρισης της ασθένειας ώστε να διερευνηθεί η θεραπεία της έχει εξελιχθεί σε κατεστημένη νοοτροπία, στάση και συμπεριφορά είναι αυταπόδεικτο. Αυτή η απουσία πολιτικής – στο χώρο ακριβώς όπου θα έπρεπε να παράγεται – τροφοδοτεί την σύγχυση και την παραπολιτική. Με αποτέλεσμα αντί να δίνει λύσεις, να συμβάλλει στην μεγέθυνση του προβλήματος. Ενός φαύλου κύκλου «δημοσκοπήσεων», «επικοινωνίας» και, τελικά, διάχυτου αποπροσανατολισμού. Μέχρι τελικής πτώσεως ;

Το 8ο Συνέδριο του ΠΑΣΟΚ λοιπόν, καλείται να αρχίσει να κάνει όλα όσα δεν έγιναν επί χρόνια. Να θέσει τα θέματα τα οποία δεν τίθενται, ενώ ο λαός τα βιώνει. Τι είναι αδιαπραγμάτευτο για μια σοσιαλιστική πολιτική δύναμη στην εποχή μας ; Πώς μπορεί ο πατριωτισμός να σταθεροποιήσει την εθνική ασφάλεια, αλλά και την κοινωνική συνοχή ; Πώς μπορεί να κυβερνήσει ξανά η Αριστερά ; Πώς μπορεί να υπάρξει επανενεργοποίηση του λαϊκού παράγοντα ; Πώς μπορεί να αποκατασταθεί η δημοκρατική τάξη εσωκομματικά ; Και τέλος, να απαντήσει στο πιο καίριο ίσως ερώτημα : πώς σπάει το spiral της παρακμής στα δημόσια πράγματά μας ; Εάν οι προηγούμενες σκέψεις εμπεριέχουν, ψήγματα έστω, αλήθειας, θα μπορέσουμε να εντοπίσουμε και τα απαραίτητα πρόσωπα / φορείς της, απολύτως αναγκαίας, αναγέννησης. Πρόσωπα τα οποία να πιστεύουν ότι είναι κατορθωτή η υπέρβαση των, σε κάποιο βαθμό ακόμη κυρίαρχων, στερεότυπων του παρελθόντος, αλλά και να διαθέτουν το τεκμήριο της αθωότητας. Και, πριν από όλα, να ενδιαφέρονται για το μέλλον όλων μας.